

popravi ni onda, kad papa pošlje u Hrvatsku posebnoga poslanika, kardinala Ivana, da umiri narod, kao što se nije ništa postiglo ni osnutkom kninske, belgradske i trogirске biskupije te obnovljenjem ninske; kninskoj biskupiji bješe sada podvrgnuta sva zemlja do Drave s današnjom požeškom županijom, dok je spljetska nadbiskupija, kao njena zapadna susjeda, sezala sve do Zagreba.

Pored crkvenoga pitanja zadavaše Petru Kresimiru teških briga još i pitanje o nasljedstvu. Kako nije imao sina, bude određen za nasljednika njegov sinovac Stjepan dobivši naslov hercega hrvatskoga (dux illustris Chroatorum). Kad Stjepanu docnije spade ugled, javlja se uz kralja kao najuglednije lice u državi hrvatskoj ban Dmitar Zvonimir, muž Jelene, sestre ugarskoga kralja Ladislava I., a zaciјelo rođak hrvatske kraljevske kuće. Ugled ovaj samo još uveća sretно mu vojevanje protiv njemačkih zapovjednika u Karantaniji, kad oni (oko 1070.) provališe u državu hrvatsku nekud preko rijeke Sutle; u toj je vojni bana Zvonimira pomagao i susjed mu i rođak ugarski kralj Šalamon.

Slavić (1073—1075). Posred sudbonosne borbe između hrvatske i latinske stranke umre kralj Petar Kresimir i bi sahranjen u kliškom polju u crkvi sv. Stjepana uz oca Stjepana I. Nije ga naslijedio sinovac Stjepan, već kako se po svemu čini, poslije bune i narodnoga izbora, privrženik, a možda i vođa hrvatske stranke, poljički velikaš **Slavić** (1073—1075), dok se herceg Stjepan, bilo prisiljen, bilo bolesti radi, povukao u benediktinski samostan sv. Stjepana „pod borovima“ kod Spljeta. Međutim uspe se na papinsku stolicu energični **Grgur VII.**, koji odluči svojoj vrhovnoj vlasti podložiti sve svjetovne katoličke vladare. Znajući, da je kralj Slavić protivnik crkvenih reforma, pače držeći ga arijanskim heretikom, dade ga po svom vjernom privrženiku, normanskom knezu **Amiku** iz Giovennazza (u Apuliji nedaleko od Barija), zarobiti; Slavić nikad se više ne vrati u Hrvatsku. U isto je vrijeme pomišljao, kako bi jednoga od sinova danskoga kralja **Svena Estridsena** učinio hrvatskim kraljem; no kad je kraljević **Magnо** pošao u Rim, da ondje primi od pape krunu, zateče ga na putu nenadana smrt.

Zarobljenjem kralja Slavića ostade prijestô hrvatski jedno vrijeme prazan, a sve se čini, da je zemljom upravljao nekadašnji ban **Dmitar Zvonimir**, koji pred krunisanjem nosi naslov hercega.